

FOAIA L

On. Biblioteca Universității

Cluj

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:	
Pentru publicațiuni oficiale, concuare, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Le	

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1483 E. 1926.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

On. Oficii parohiale din comunele cari au rămas în restanță cu competențele diecezane, se invită să stărue, ca restanța în aceste competențe să se achite fără mai departe amânare.

Caransebeș, în 14 Maiu 1926.

Filaret Musta

Arhieru, Vicar episcopesc.

10 MAIU.

Dela un capăt la altul al țării, de pe plaiurile înverzite și până în vârful falnicilor noștri Carpați, din coliba săracului și până în palatul bogatului, pretutindeni clopotele bisericilor noastre vestesc astăzi tuturora, că falnica zi a reînvierii noastre naționale, că marea sărbătoare a neamului românesc, de care sunt legate atâtea fapte istorice glorioase, a sosit.

Sărbăm astăzi, iarăși, ziua de 10 Maiu, cea mai mândră a noastră sărbătoare națională, care este mai strâns legată de inima poporului și de sufletul lui.

Toți simțim, că această zi măreață este de o capitală importanță în viața neamului nostru, căci contopește în sine o serie întreagă de acte de glorie și strălucire, fără de cari nu am fi putut să înfăptuim visul nostru secular

al României întregite. Dar' ceea ce face, într'adevăr, măreția sărbătorii naționale de astăzi, este potopul de sentimente ce se revarsă sau care se crează în inimile tuturor Românilor.

Se petrece ceva deosebit în sufletele noastre în această zi din luna florilor, care cheamă la dragoste de țară și tron pe toți Românii, — dela copilul care vede vieța în colori de vis și până la bătrânul care se apropie de mormânt.

Și sărbătorind această zi mare, cugetele noastre se duc îndărăt și se opresc la vremurile, când Principatele românești dela gurile Dunării erau tributare Rusiei, socotite ca un pământ, ce nu merită să deie altceva decât pâne pentru străinii ce-i râvneau bogăția. Și ne construim în minte imaginea României micuțe, fără organizație economică, fără căi de comunicație, cu școli rudimentare și cu o cultură împrumutată și superficială. Și a trimis Cel Prea Înalt anul mântuirii 1866, când ziua de 10 Maiu înseamnă un punct luminos în istoria României micuțe, dar tot odată și începutul unei ere noue în viața neamului românesc. La 10 Maiu Domnul Carol a pus piciorul pe pământul românesc și astfel a întemeiat dinastia de astăzi.

Cu venirea Domnului Carol de Hohenzollern, tronul țării noastre nu s'a mai ciătinat după vânturile ce suflau din spre Răsăritul pravoslavnic sau Sudul mahomedan și nu s'au mai închinat la capriciile atâtor pretendenți după tronul bietelor țări românești, producătoare de averi.

A urmat apoi 10 Maiu 1877, când țara sprijinită de oastea română, pentru prima dată bine organizată, își proclamă cu curaj independența sa.

A proclama independența, când atâtea popoare aveau interesul să ne țină sub jug, nu era tocmai ușor. Dar dorobanțul român a luat de pe grumazii țării lanțurile ce le purta de veacuri și în războiul de biruință dintre anii 1877—78 a trezit virtuțile unui neam, care era destinat prin originea sa istorică, prin numărul și calitățile sale intelectuale, să fie un factor de ordine și propășire civilizatoare în Orientul Europei.

La 10 Maiu 1881 — ca urmare tirească a independenței — România s'a ridicat la rangul de regat, iar viteazul ei domnitor și-a încununat fruntea cu coroana de oțel.

Astfel regalitatea a creat acea legătură indisolubilă dintre dinastia actuală și țară, care ne dă putința a glorifica pururea pe acela și aceea cari de acum în colo vor fi figurile nemuritoare în istoria neamului românesc: figura M. Sale Regelui Ferdinand I, Regele desrobitor de neam și făuritor de țară și a M. Sale Reginei Maria, mama cea bună a neamului românesc.

Datorită acestor evenimente, țara și-a câștigat liniștea de care avea lipsă, libertatea pe care o doria și aureola pe care o merita

Independența României și organizarea ei într'un regat puternic, condus de mâni puternice, minți luminate și suflete leale, a dat putința vechiului regat român de a intra în cutremurătorul războiu mondial și să dărâme hotarele despărțitoare de trați. Astfel ziua de 10 Maiu, ziua independenței și cea a cimentării vechiului regat, este ziua victoriei noastre naționale, care de pe câmpiile Plevnei trebuia să ne ducă în triumf pe plaiurile dela Alba-Iulia, ca să pecețuim prin eroism și sacrificiu cea mai măreață operă a istoriei noastre naționale.

Sărbătoarea națională de astăzi sintetizează unirea tuturor sufletelor, pătrunse de conștiința datoriei, că deasupra oricăror altor preocupări stă imperativul național: „binele patriei înainte de toate“. Sărbătoarea de astăzi este însă tot odată și o sărbătoare militară, căci planurile, dorurile și nizuințele politice nu s'ar fi putut săvârși fără entuziasmul, luptele și jertfele oștirii române.

Ceea ce a ajutat neamului nostru la înfăptuirea acestor opere mărețe, după harul lui Dumnezeu, a fost puterea lui morală, care i-a susținut vieța și care i-a împrumutat o superiori-

tate față de asupritorii lui. S'au împlinit cuvintele psalmistului, că: „Domnul va înălța cornul poporului său, ... a poporului ce se apropie de dânsul“. Astăzi toată suflarea românească vede împlinindu-se cuvintele Scripturii, că: Domnul tărie poporului său va da. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace“.

De aceea trebuie, ca ziua de 10 Maiu să fie și zi de reculegere sufletească, o zi de meditațiuni pentru viitor, care să ne dea nouă puteri de muncă și să ne creeze noi orizonturi. Căci nu este destul să ne sprijinim umerii pe ceea ce au făcut înaintașii noștri, ci este de datoria noastră să păstrăm și să consolidăm ceea ce am cucerit.

Fiecare generație are o datorie mare față de generația care vine. Și datoria generației noastre, care și-a văzut realizat visul de veacuri, este, ca să depună toate eforturile, pentru ca unitatea întregului neam românesc să se desăvârșească și ca bună starea țării să se statornicească.

Pentru ca să fim una și în veci nedespărțiți pe pământul nostru de baștină, să pornim la muncă cinstită, pentru ca prin munca și cinstea noastră să ne afirmăm ca avantgardă a culturai și civilizației latine în Orientul dela gurile Dunării. Să avem pururea drept pildă înaintea noastră virtuțile marilor înaintași. În fața binelui obștesc, să ne înarmăm cu virtutea lăpădării de sine, care ne arată calea jertfei depline pentru mărirea și înălțarea neamului. Și să încunjurăm cu dragoste și devotament Dinastia, de vieța căreia sunt strâns legate evenimentele cele mai importante din epoca de consolidare a României.

Străbunii noștri numiau acest pământ binecuvântat de Dumnezeu cu atâtea bogății: „Dacia felix“. Noi descendenții suntem și mai în măsură să o numim fericită, iubind „Dacia felix“ de acum 2000 ani, reînviată România Mare de astăzi.

Și strânși uniți în jurul glorioasei noastre armate, prin ale cărei jertfe s'a făurit România Mare și a viteazului ei căpitan, să strigăm:

Trăiască M. Sa Segele Ferdinand I, Regele făuritor de țară!

Trăiască România Mare și toți vitejii ei!

Pr. S.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Să nu desperăm deci noi, cei ce ne-am abătut dela Domnul prin viața noastră nevrednică, ci coborându-ne în tainicile adâncimi ale sufletului nostru, să ne reculegem pentru câteva clipe, pentru a ne putea pătrunde tot mai adânc de adevărul izbăvitor de suflete, că prin căință adevărată și sinceră vom cuceri treptat culmile mărețe ale idealului evanghelic. — Aceasta este marea și profunda mângâiere ce se desprinde din minunatele cuvinte ale Mântuitorului, mângâiere, care vine să ne îmbărbăteze în clipele cele mai critice ale vieții, când lumea și-a pronunțat dejă sentința necruțătoare asupra noastră și când suntem lăsați singuri în sfâșietoarele noastre suferinți morale. Să luăm aminte însă: Când toți ne-au părăsit, când am rămas singuri în propria noastră durere și nu primim de nicăiri nici un ajutor și nici o îmbărbătare spre a ne putea scula din prăpastia vieții noastre păcătoase, atunci, în acele clipe grele pentru noi, — dacă ne deschidem porțile sufletului, la care bate Dumnezeu, cerând intrare pentru a cină împreună cu noi. (Apocalipsa, 3, 20.), simțim cum mâinile tainice și invizibile ale marelui Dumnezeu se lasă din ceriuri, dându-ne sprijinul cel mui puternic.

Căci Mântuitorul sufletelor noastre cuprinde în dragostea Lui nemărginită pe toți deopotrivă, pe cei drepți ca și pe cei păcătoși, pe cei buni ca și pe cei răi, pentru că El are în vedere sufletele noastre, chemate la sfințenie și la cea mai perfectă uniune cu Dumnezeu. Pe acest suflet voește el să-l trezească din letargie la adevărata viață spirituală, la cucerirea împărăției lui Dumnezeu.

Christos petrece în mijlocul vameșilor și a păcătoșilor, care aveau mai multă nevoie de mângâiere și de ajutor și cari, simțindu-și ticăloșia vieții lor, se apropiau cu deplină încredere de El, de Cel ce eră sfințenia întrupată. Fariseii de atunci și de totdeauna nu au putut și nu vor putea cuprinde cu mintea lor îngustă rostul adânc al acestei coboriri a Domnului în mijlocul celor căzuți în păcate. Nu l-au priceput și nu-l vor pricepe, pentru că au fost și vor fi incapa-

bili să înțeleagă tâlcul adânc al soliei Lui mântuitoare: *să biruim lumea prin iubirea a toate iertătoare și a toate cuprinzătoare*. Căci Christos iubește, ca nimeni altul lumea păcătoasă și o cheamă la mântuire. Și de această iubire divină are trebuință lumea în toate locurile și'n toate timpurile, căci acest sentiment înalt este mai de preț chiar și decât luxul cel mai strălucitor al științelor, decât cultura cea mai aleasă, decât reformele sociale de echitabilă distribuire a bunurilor materiale, pentru că iubirea este, după *Mery Kowsky*, acel sărut frățesc, singurul capabil să dea alinare și mângâiere unui nenorocit și bătut al sorții, fără de care sentiment oamenii s'ar simți tot atât de săraci și de nenorociți, ca și mai înainte, — chiar dacă ar avea toate bogățiile lumii acesteia.

Cel ce iubește cu adevărat, iartă și mângâie; iar oamenii au nevoie îndeosebi de iubirea a toate iertătoare și mângâietoare.

Evanghelia ne evidențiază adevărul acesta în multe locuri. Așa ne rostește pildele despre oaia cea rătăcită (Luca, 15, 2—7; Mat., 18, 11—14) și drahma cea pierdută (Luca, 15, 7—10). „*Și cărtiașii Fariseii și Cărturarii zicând: acesta pe păcătoși primește și mănâncă cu dânșii. Și a zis către ei pilda aceasta, grăind: Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o află pe ea? Și aflând-o, o pune pe umerile sale bucurându-se. Și venind la casa sa, chiamă prietenii și vecinii, zicând lor: bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.*

Zic vouă: că așa va fi bucurie în cer de un păcătos ce se pocăește, decât de nouăzeci și nouă de drepți, cărora nu le trebuiește pocăință.

Sau care muiere având zece drahme, de pierde o drahmă, cum aprinde făclia și mătură casa și caută cu deamănuntul până o află.

Și aflând-o, cheamă prietenele și vecinele, zicând: bucurați-vă cu mine, că am găsit drahma care o am pierdut.

Așa zic vouă, bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăește“.

Invățătura, care se desface atât de luminos din aceste pilde, ne împărtășește înțelegerea că, prin împărăția lui Dumnezeu nu sunt pierdute nici măcar oile rătăcite și drahmele pierdute,

adică nici oamenii rătăciți dela calea mântuirii toare a adevărului și luminii evanghelice. Grația divină lucrează pretutindeni, chiar și'n cei mai păcătoși. Când, un suflet omenesc, rătăcit pe căile lăaturalnice ale vieții, află drumul adevărat al luminii cerești atunci în ceruri se aprinde în semn de bucurie pentru cel pocăit o nouă lumină. Noi însă, ca păstorul de suflete, trebuie să mai descifrăm din aceste pilde și adevărul atât de pilduitor, că străduințele noastre de convertire la viața evanghelică trebuie să îmbrățișeze mai des pe cei căzuți moralicește, dovedind în felul acesta, că suntem păstori buni, care sufletul ni-l punem pentru ei; că ne cercăm turma în ziua rătăcirii, când neguri groase și nori amenințatori întunecă cerul vieții ei, călăuzind-o înțelepțește în țara făgăduinții, „în munții cei înalți ai lui Israel,” întru destătări spirituale și la pășune bună și grasă. (Ezechil, 34, 12—14.).

Căci trebuie să înțelegem, că *Dumnezeu nu voiește moartea păcătosului ci ca să se întoarcă ci să fie viu* (Ezechil, 18, 23; 33, 11), deoarece El va paște oile Sale și le va odihni; caută pe cele pierdute și întoarce pe cele rătăcite; leagă pe cele zdrobite, întărește pe cele slabe, păzește pe cele tari și paște pe cele cu judecată. (Ezechil, 34, 15—16.).

(Urmează.)

2 Maiu 1926 în Caransebeș

Sunt aproape treizeci de ani, de când simt o necesitate sufletească a vizita cât mai des Banatul și a afla cât mai multe, despre cele ce se petrece în el.

Mă leagă de acest frumos Banat atâtea prețioase prietenii, atâtea sfinte amintiri; mă simt atât de bine în el și atât de recreat, când mă întorc din el, că nici bolnav, nu pot sta locului.

În el am găsit numeroase comori sufletești; pe meleagurile lui Natura, a risipit din belșug peisagii ca cele de pe Valea Almăjului, Anina, Oravița și alte multe, că ori cât de des le-ai revedea, privirea-ți nu se poate sătura de atâtea splendoare; — în el auzi glasuri fermecătoare, coruri și fanfare de plugari, minunat alcătuite ca în nici o altă parte a țării; fetele și flăcăii din Vasiova și jurul Oraviței — de al căror obraz și de ale căror mâni arșița soarelui nu îndrăznește a se apropia, — apar ca niște Ilene Consinzene și Feți-frumoși din lumea vechilor povești; în satele lui, întâmpini gospo-

dării bine chibzuite și inteligent întreținute, vite frumoase, grase și curate, de-ți este mai mare dragul să le privești; — cu drept cuvânt pot mărturisii, eu credinciosul-neclintit pelerin al plaiurilor tuturor ținuturilor românești, că: „tât Bănatu-i fruncea”.

Duminecă 2 Maiu, anunța „Foaia Diecezană”, deschiderea ședințelor Sinodului diecezan. Știrea aceasta, m'a dus cu gândul la acele Duminici ale lui Toma, la timpurile de sub stăpânirea ungurească, când aceste ședințe prezentau un aspect atât de grandios și înălțător, că n'am să le uit niciodată.

Grație invitațiunii fericitului și de pioasă amintire Episcop P. Sf. Popea, făcută cu ocaziunea uneia din obicinuitele plimbări de pe alea Bismarck din Karlsbad, cum și descriere cu multă competență și mândrie a rostului Statutului organic al marelui Șaguna și a ședințelor Sinoadelor diecezane, am participat acum 27 ani, la prima ședință.

De și vizitasem multe orașe și sate ale Banatului cu mult înainte, cu acest prilej însă, am cunoscut toată inteligența Banatului, în fruntea cărora străluceau răposaii: Corilan Brejiceanu, Dr. Ștefan Petrovici, Patrichie Drăgălina și alții, legând prietenii ce tot mai mult s'au întărit. Din acele clipe, ședințele sinodale, ca și toate manifestările culturale-naționale, toate durerile și puținele bucurii ale fraților din Banat și Ardeal, au staționat în sufletul meu obligațiunea sacră de a nu lipsi nici odată din mijlocul lor, obligațiune dela care nu m'am abătut decât în timpul războiului întregirii neamului, și a operațiunii ce am suferit.

Mai anunța „Foaia Diecezană”, că în seara de 2 Mai, Corul Catedralei din loc, va da un concert. Piese anunțate și numele conducătorului acestui cor, tânărul Vlad, m'au ispitit și mai mult, că deși încă bolnav, să viu la Caransebeș, cum veneam în trecut, și asistam la concertele, ba și la operile date de Reuniunea de acolo. Pare că văd în *Trovatore* și *Cavaleria rusticana* pe fie ertata dnă Lucia Dr P. Barbu, o adevărată artistă atât ca voce cât și ca joc de scenă, pe dna Burdea o excelentă soprană, pe vrednicul de pururea amintire, înflăcăratul cântăreț și român Alionte, și atâția coriști și coriste ce azi nu mai sunt.

Duminecă dimineața, am asistat la serviciul divin. Pontifica bătrânul nebiruit de numărul celor peste optzeci de ani, Prea Sfințitul Arhiepiscop-Vicar Filaret Musta, al cărui trecut să contopește cu însăși istoria Episcopiei Caransebeșului și cu toate marile acțiuni românești din Banat și Ardeal.

După serviciul divin a avut loc deschiderea ședinței sinodale de către Prea Sfințitul Episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu. Cuvântarea P. S. Sale și modul cum a expus-o, au dovedit, că boala de care a suferit P. S. Sa, L-au lăsat complet împodobit de aceleași daruri, cari L-au făcut totdeauna, de toți iubit stimat și admirat.

Concertul. Cântăreții Corului Catedralei, de și de puțin timp adunați în jurul tânărului lor conducător, au suportat un adevărat și succes examen. Dl Vlad atât

in piesele usoare cu melodii mlădioase și pline de gingașie ale marelui nostru Vidu și distinșilor compozitori Sequens și Velceanu, cât și în grelele concerte religioase ale lui Bortneanski, a evidențiat multă putere de muncă și de clară înțelegere a fiecărui gen de muzică. D-sa mai este și un vigilant cunoscător al meteacnelor coriștilor și știe a-i salva spontan, dela multe scăpări de atențiune.

Vocile frumoase ale soliștilor Bocșianu și Nemiianu, cum și ale întregului cor, dragostea ce au pus în studiul pieselor din concert, sunt garanții de noi și frumoase succese, dacă cu toții vor sta neclintii și disciplinați — cum a fost la 2 Maiu — în jurul vrednicului și talentatului lor diriginte.

Prof. I. A. Paulian.

Cariera de industrie și comerț.

După războiu industria și comerțul au luat o dezvoltare mai avântată și astfel mulți orfani de război și copii dela sate au fost îndreptați la orașe la diferite meserii și la comerț, prin ce s'a pus la ordinea zilei problema ocrotirii ucenicilor.

Orașul Timișoara a înființat 4 cămine în cari ocroteste azi la 500 de ucenici având toate locurile ocupate.

Societatea pentru sprijinirea tineretului român la industrie și comerț numită „Meseriașul“ din Timișoara, ținând seama de importanța pe care o prezintă uceniciei români în cece privește organizarea meseriilor și propășirea vieții noastre economice, și-a fixat de scop în statutele sale ajutorarea cu îmbrăcăminte și plasarea tineretului român la industrie și comerț afară de orașul Timișoara, pe teritoriul județului Timiș-Torontal, în localitățile: Jimbolia, Sannicolaul-Mare, Periamos, Biled, Lovrin, Aradul-nou și Lipova, centre de plasă cu industrie și comerț dezvoltat.

Orfanii de război precum și copii familiilor sărace de pe sate, lăsați în grija sorții ar fi condamnați a rămânea de servitori trăind toată viața în mizerie. Așezați însă la meserie și la comerț ajung la o viață mai civilizată și bună stare economică și nu rămân pentru toată viața servitorul capitalului.

Comitetul societății „Meseriașul“ apelează deci în mod stăruitor la intelectualii satelor românești cu rugămintea de a îndemna pe părinți și rudele tineretului orfan și sarac, băieți trecuți de 13 ani, deștepti și deplin sănătoși — ca să-și trimită copii la industrie la industrie și comerț.

În timpul uceniciei, de 3—4 ani, acești băieți vor fi așezați la patron-acasă cu întreaga întreținerea, inclusive îmbrăcăminte și stau sub supravegherea comitetului societății, pe care o exercită prin organele sale locale și dela centru.

În orașele susamintite aplicații la meserii și la comerț au acel favor, că învață limba germană, care este

o limbă mondială, de care maestrul și comerciantul are nevoie în toate locurile și timpurile.

Băieții se vor prezenta la secretarul societății, Dl. Nicolae Nicorescu Timișoara-Josefin Str. Gh. Pop. de Basești 22, aducând cu sine următoarele efecte: 2 rânduri de rufe, un rând de haine, o păreche de ghete, 1 pălărie și actele: a) Act de naștere, b) Certificat școlar, c) Certificat medical că băiatul e deplin sănătos și apt pentru meserie.

Totodată întreaga corespondența în această chestie să se adreseze acum numitului secretar al societății.

Nou diacon episcopesc. Luni, în 10 Maiu a. c., P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret a binevoit a hirotoni într-un diacon, pentru trebuințele capelei episcopicești și ale bisericii catedrale, pe clericul Teodor Roșca.

Sincere felicitări!

Un nou congres al filologilor români. Timp de 3 zile, filologii români au ținut de curând (23—25 Aprilie) la Cluj un congres din cele mai importante pentru dezvoltarea limbii române. Acest al doilea congres regnicolar al marilor cunoscători ai limbii române, prezidat de profesorul Sextil Pușcariu dela Cluj și asistat de celebrul filolog francez Antonie Meillet, a discutat următoarele chestiuni mai importante: Clasicismul în școlile secundare, unificarea terminologiei gramaticale, chestia atlasului lingvistic și revizuirea ortografiei române. Raportul al acestei din urmă a fost d. profesor Ovidiu Densușianu, ale cărui propuneri au întrunit, aproape fără excepție, asentimentul întregului congres, care a hotărât, ca rezultatele, la cari s'a oprit congresul, să fie comunicate Academiei, iar Ministerul Instrucțiunii să fie rugat să le aibă în vedere la aprobarea manualelor și cu orice prilej. Dintre aceste rezultate amintim și noi câteva din cele mai importante: Se va înlătura cu totul accentul de pe vocalele dela sfârșitul cuvintelor, care și altfel a trecut aproape în desuetudine. Litera *â* se va înlocui pe toată linia cu litera *i*; în cuvintele *trebuie*, *taie* etc. se va păstra litera *i*, care se va readuce și la sfârșitul cuvintelor iarăși, totuși, etc. Apostrofa se va înlocui cu linioară în cuvintele *dă-mi*, *ia-ți* ș. a. În sfârșit, în loc de *vecinic*, obișnuit se va scrie *veșnic*, obișnuit. În ultima zi a congresului, oaspele francez a ținut o conferință despre starea actuală a limbii franceze.

Hirotonire. P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret a binevoit a hirotoni într-un presbiter:

a) în ziua de 9 Maiu a. c., pe candidatul de preoție Moise Mregea, numit adm. paroh în nouînființata parohie din Jamul mare;

b) în ziua de 10 Maiu a. c., pe cand. de

preoție Constantin Popescu, numit capelan permanent în Moldova-nouă.

Cursurile dela Vălenii de munte se vor continua și anul acesta, ajungând astfel o adevărată școală cu caracter de stabilitate. Ca și în trecut, ele se vor deschide la 15 Iulie și vor fi urmate timp de o lună, cu participarea celor mai de seamă profesori ai universităților noastre, în frunte cu d. profesor N. Iorga, sufletul întregii școli. — Inscriserile se pot face de pe acum la Liga culturală București, Str. Banul Mărăcine 1.

Secte religioase la alții. Ziarele din Praga înregistrează ivirea pe teritoriul republicei cehe, al unei secte religioase, numite a „Duhului sfânt”, foarte apropiată de secta adventiștilor. Particularitatea esențială a acestei secte constă în următoarele: aderenții sectei susțin, că învățăturile bibliei interzic „sub pedeapsa celui mai greu păcat” credincioșilor, să se înroleze în armată și să plătească dările. În Moravia, unde s'a ivit noua sectă, impozitele abia se mai pot percepe dela contribuabili. Mișcarea capătă zilnic aderenți. În special, populația circumscripției Hanna (Moravia) este aproape în întregime aderenta acestui cult.

Sovietele rusești își continuă opera. Corespondentul din Moscova al trustului englez „British United Presse” anunță, că unul dintre membrii tribunalului sovietic a declarat ziariștilor străini, că în cursul anului 1925 au fost condamnați la moarte circa 1000 de bandiți. Dar acești „bandiți” nu sunt decât contrarevoluționari, sub cari sunt a se înțelege toți cei neînscrși în partidul comunist al sovietelor. Cum însă numărul acestora este destul de mare, se speră, că triumviratul Troțchi, Zinoviev și Bucharin, nu va izbuti să-i suprimă pe toți aceia, cari nu înceată a dori pentru Rusia zile mai bune.

Un far pe vârful Caraimanului. Pe vârful Caraimanului (deasupra Sinaii) se va ridica o cruce, în vârful căreia se va așeza un far, care își va arunca lumina la o mare depărtare. Farul e menit să păstreze trează amintirea celor căzuți pentru întregirea neamului, și e pus pe locul unde va putea fi văzut atât dincolo cât și dincoace de Carpați.

O conferință universală a bisericilor la Berna. Ziarele anunță, că dela 24 până la 31 August va avea loc la Berna o conferință universală a bisericilor. E vorba de o sesiune a comisiei instituită de conferința dela Stockholm, pentru a asigura continuarea lucrărilor ei. Această comisiune, compusă din 70 persoane.

Printre altele, se va discuta crearea unui Institut internațional de cercetări sociale și ideea colaborării bisericilor.

Augmentarea fundației „Grigorie și Otilia Trailovici”. Văduva Otilia Trailovici, soția locotenent colonelului în retragere Grigorie Trailovici, răposat nu de mult în Viena, amăsurat dorinței ultime a soțului ei, a destinat și trimis suma de 5200 Lei pentru augmentarea fundației lor, ce au fost creat-o în anul 1914, predându-o în administrarea Consistorului nostru epar-

hial. Gestul acesta dovedește o nobleță de inimă, și aceasta cu atât mai ales, căci numita văduva nu este de legea noastră și totuși ține la biserica ortodoxă română, din stima ce a avut-o față de fericitul ei soț, cât acela a fost în viață și pentru memoria, ce i-a păstrat-o după moarte. Fie-le răsplătită în ceriu creștineasca lor faptă.

CONCURSE.

Pe baza literilor Venerabilului Consistor diecezan dtdto 18 Ianuarie 1926 Nr. 5564 B ex. 1925, se escric a doua oară concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de preot în parohia redusă de clasa III-a din *Boldur*, tractul protopresbiteral al Logojului, cu următoarele.

Emolumente:

1. O sesiune constatătoare din 28 jugere pământ și anume: 20 de jugere pământ arător, iar 8 jugere fâneațe.

2. O grădină intravilană.

3. Stola uzitată.

4. Pentru locuință are a se îngriji alesul preot, și va avea să plătească dările după pământul cel folosește.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor lor instruate conform normelor în vigoare, Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Lugoj, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare cu prelașoia învoire a Protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Boldur, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Ianuarie 1926.

Vasile Vodă
preș. com. par.

Iulian Blajovan
not. com. par.

În conțelegere cu mine: **Dr. George Popovici**
protopresbiter.

Nr. 628. B. ex. 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dtdto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914, Nr. 3058 B, ridicat și la valoarea de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială a senatului bisericesc ținută la 9 Aprilie 1926.

2--3

Filaret Musta m. p.
Arhieru-Vicar episcopesc.

* * *

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan dtdto 1 Octomvrie 1925 Nr. 4183 B. ex. 1925, se escric din

nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III din *Petnic*, protopresbiteratu Mehadiiei.

Emolumente:

1. Una sesiunea parohială și un intravilan de 400 st. □ destinat pentru grădina de legume, după cari alesul preot e deobligat a solvi dările anuale.

2. Una casă parohială constatatoare din 2 camere, 1. bucătărie, 1 cămară, podrum și una cameră, care va servi preotului de cancelărie și de ședințe comitetului parohial.

3. Salariu anual 200 Lei.

4. Venite stolare uzitate.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Mehadia, adresate Comitetului parohial din *Petnic*, având a se prezenta în vre-o Duminică s'au sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter și nici de cum în ziua alegerii.

Petnic, din ședința comitetului parohial ținută la 24 Aprilie 1926.

Gheorghe Jurcescu

preș. com. paroh.

Constantin Giurginca

2—3

not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: *Ioan Peța*, protopresbiter.

* *

Pe baza ordinului consistorial ddo 25 Noemvrie 1925 Nr. 4588 B. ex 1925 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. III-a *Scăiuș*, protopresbiteratul Lugojului cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Două sesiuni parohiale constatatoare din 64 jug

2. Două intravilane și oduă estravilane de câte 800 □. st.

3. Stola și birul uzitat.

Dările le va plăti alesul preot.

Până când se va zidi casa parohială, comuna biserică se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs prin P. On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Scăiuș, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Februarie 1926.

Toma Beg

preș. com. par.

Antonie Cârciu

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Dr. Gheorghe Popoviciu* m. p. protopresbiter.

Nr. 472 B. ex 1926.

Acest concurs se publică cu aceea, că --- în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 respective 12 Aprilie 1914, ridicat și la valoare de con-

cluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. Protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul preoțesc, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 28 Aprilie 1926.

1—3

Filaret Musta m. p.

arhieru-vicar episcopesc.

Publicațiune de licitație.

Pentru zidirca casei parohiale din comuna *Denta* (județul *Timiș*), se publică licitațiune, care se va ținea în 21 Maiu a. c., la 8 ore dimineața, când reflectanții sunt rugați să se prezinte.

Planurile și preliminarul de spese și măsuri se pot vedea zilnic la oficiul parohial ort. rom. din *Denta*.

Denta, la 9 Maiu 1926.

Ștefan Bocșan

preș. com. par.

Vasile Stoica

not. com. par.

JUDECĂTORIA DE OCOL CARANSEBEȘ

Nr. 1029/926.

Publicațiune.

Judecătoria de ocol *Caransebeș* aduce la cunoștința generală, că la cererea *Măriei Nicolae* (loc. în *Valeaboul*) a pornit procedura pentru anularea următorului document, despre care se afirmă că s'ar fi furat, și anume:

Un libel de depunere în valoare de Lei 100.030 și emis în *Caransebeș* la 27 Iunie 1922 de Banca Poporală institut de credit și economii s. p. a. cu sediul în *Caransebeș*.

Deci, instanța invită pe posesorul documentului amintit, ca în termen de un an dela inserarea a treia a publicațiunii în *Buletinul Justiției* din *Cluj* să prezinte documentul la instanță, pentru că în caz contrariu instanța îl va declara nul, dacă petiționarul va cere aceasta din nou și termenul mai sus arătat va fi expirat.

Caransebeș, la 18 luna Martie anul 1926.

I. Virágh s. s. consilier.

Pentru conformitate
Grefier,

I. Draghici.

3—3

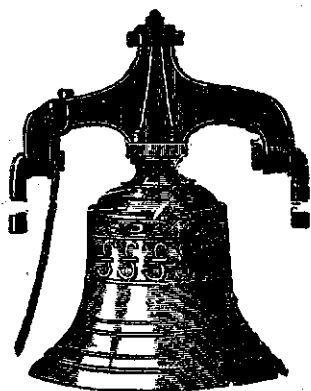
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
 electrobronz special,
 aramă roșie, lagăr pentru
 osii (*Walzenlager*) de prima
 calitate, șuruburi (*Druck-*
mutter), roți spirale (*Schnecken-*
räder), teascuri pentru ceară
 (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*)
 și altele.

Apoi o turnătorie de

**fer și de
 clopote**

pentru biserici și parti-
 culari, de orice mărime
 și din orice metal, pentru
 sunetul armonic al cărora
 luăm deplină garanția.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
 Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.

PROPRIETAREA CONSISTORULUI DIECEZEI ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI.

Otel cu bun renume a-
 proape de centru. Apa-
 duct, lumină electrică,
 serviciu prompt, prețuri
 moderate.

**VILA
 DOBOȘAN
 BĂILE ERCULANE**

Regiune romantică de o
 frumusețe rară. Vila stă
 oaspeților la dispoziție în-
 cepând cu 1 Maiu și până
 la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni la: Administrația „Vilei Doboșan“ dela Băile Erculane.